Dosar penal nr. 1-262/2024
Nr. PIGD 1-24038533-09-1-08042024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

27 mai 2024 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălţi (sediul central), instanţa compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Igor Mozgovoi
Grefieri Ilaria Bacal
Cu participarea:
Procurorului Dumitru Cojocari
Avocatului Tatiana Boldesco
Inculpatului *****
În absența:
Părții vătămate *****
a judecat în ședinţă publică, cauza penală privind învinuirea lui

***** ***** a.n., IDNP *****, domiciliat mun. *****, studii medii, supus serviciului militar, *****, un copil minor la întreținere, angajat în cîmpul muncii în calitate de *****, *****, anterior judecat,

Învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 08.04.2024 – 27.05.2024.
Cauză judecată conform art. 364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședinţa de judecată, instanţa

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul *****, urmărind scopul dobîndirii ilicte a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, într-o zi nestabilită a lunii iunie 2021, aflîndu-se pe adresa, mun. *****, sub pretextul că intenționează să procure de la cet. ***** automobilul model „*****” cu n/î ***** la preț de 12 000 lei, a dobîndit de la ultimul automobilul menționat mai sus, cu condiția că în termen scurt să-i achite suma 12 000 lei. Ulterior, ***** intrînd în posesia automobilului pînă în prezent nu i-a restitui

suma de bani menționată mai sus, eschivîndu-se, astfel, cauzîndu-i părții vătămate un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 12 000 lei.

2. Inculpatul *****, fiind audiat în cadrul examinării cauzei şi chestionat sub jurământ în conformitate cu art. 108, 364[1] Cod de procedură penală, confirmând circumstanțele săvârșirii faptei în actul de învinuire, comunicând, vina o recunoaște integral şi se căiește sincer, în cele întâmplate și a declarat instanței că intenționează să recupereze prejudiciul părților vătămate prin infracțiune.

Careva obiecţii în privința probelor acumulate de către organul de urmărire penală nu a invocat şi nu a prezentat probe noi.

3. La fel, vina în comiterea infracțiunii inculpatul ***** a recunoscut-o integral, solicitând prin cerere semnată personal cu conținutul expres şi neechivoc şi cu renunțarea de a fi prezentate probe suplimentare, examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

4. În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanților la proces.

Procurorul Dumitru Cojocari și apărătorul Tatiana Boldesco nu au invocat obiecții cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

5. Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultând opiniile participanților la proces, ținând cont de recunoașterea totală şi necondiționată a vinovăției, a găsit posibilă de a admite cererea inculpatului, dat fiind faptul că, din probele administrate
rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

6. În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declarațiile sale de recunoaștere a vinovăției, ci şi prin probele acumulate de către urmărirea penală.

Astfel, vinovăția inculpatului ***** este confirmată prin următoarele probe:

- plîngere cet. ***** din 18.03.2024, /f.d.2/;
- proces-verbal de consemnare a plîngerii orale din 01.03.2024, /f.d. 5 /;
- procesul-verbal de ridicare din 19.03.2024,/ f.d. 13/;
- procesul-verbal de examinare a documentelor din 26.03.2024, / f.d. 26/;
- imagini screen a mesageriei Viber, / f.d. 14-25/;
- declarațiile părții vătămate *****, /f.d.10/;

7. În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

8. În urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului ***** de săvîrşirea infracţiunii imputate a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată şi fapta acestuia se încadrează ca infracţiune prevăzută de:

- art. 190 alin. (1) Cod penal – *escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile.*

9. La compartimentul individualizării pedepsei, pentru determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere de educare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrşirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

Conform art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.*

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

La stabilirea pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal în privința lui ***** este căința sinceră și recunoașterea vinovăției.

Corelativ, art. 77 Cod penal stabilește circumstanțele agravante, care au caracter exhaustiv.

Astfel, pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

La caz, în rechizitoriu s-a indicat că circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Astfel, inculpatul ***** a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiuni prevăzute de:

- art. 190 alin. (1) Cod penal pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 1000 de unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 120 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani.

La caz, potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunia comisă de către inculpatul ***** se califică ca mai puţin gravă.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța i-a în consideraţie faptul că, inculpatul ***** a comis o infracțiune din categoria celor mai puţin grave, nu se află la evidența medicului narcolog-psihiatru, fără antecedente penale.

Respectiv, în acest sens, instanţa ţine cont şi de opinia acuzatorului de stat, care a pledat pentru a-l recunoaște pe ***** culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității, iar în baza art. 107 Cod penal, să fie liberat de de executarea pedepsei nominalizate.

La rîndul său, apărătorul și inculpatul au pledat pentru încetarea procesului, cu aplicarea în speță a prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova.

La caz, instanța de judecată relevă că prezenta cauză se examinează în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală, aparent fiind tangențiale prevederile art. 80[1] alin. (1) Cod penal, însă este important de specificat că această lege a intrat în vigoare după comiterea de către inculpat a infracțiunii, și prin aplicarea ei, situația inculpatului s-ar agrava ceia ce vine în contradicție cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, conform căruia urmează ca Legea penală care înlătură caracterul infracțonal al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa dar au antecedente penale, astfel prevederile art. 80[1] Cod penal ne fiind aplicabile speței.

În susținerea poziției date, instanța de judecată mai reține și decizia Curții Constituționale nr. 85 din 09 iulie 2018, conform căreea urmează ca, articolul 3641 alin. (8) Cod de procedură penală, este o normă care face parte din categoria normelor de drept substanțial și nu din categoria celor de procedură penală, astfel, în speță urmând a fi aplicate prevederile legii (364[1] alin. (8) Cod de procedură penală) la momentul comiterii infracțiunii.

Așadar, conform art. 364[1] alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa inculpatului *****, să fie stabilită după cum urmează:

- pentru săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, a-i stabili inculpatului pedeapsa sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

10. Totodată, instanța notează că, la 31.12.2021, a intrat în vigoare Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenţei Republicii Moldova, în continuare Legea.

Art. 1 din Lege indică, (1) prezenta lege se aplică condiţionat şi exclusiv persoanelor bănuite, învinuite şi inculpate, precum şi persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probaţiune sau al termenului de probă şi sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidenţa prevederilor art. 2–5, 7, 8.

Potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) din Lege, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr. 985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

La fel, instanța reține că potrivit art. 2 alin. (4) din Lege în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 28.03.2024 /f.d. 43/ dar și potrivit rechizitoriului, ***** a fost învinuit în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, comisă într-o zi nestabilită a lunii iunie 2021, care prevede pedeapsa închisorii pînă la 3 ani.

Astfel, instanţa de judecată atestă că în speţă sunt întrunite condiţiile stabilite la art. 2 alin.(1) și (4) al Legii, întrucât faptele au fost comise până la adoptarea acesteia, iar pedeapsa maximă, ce poate fi aplicată pentru comiterea acestora este mai mică decât închisoare pe un termen de până la 7 ani, la caz nefiind incidentă restricția prevăzută de art. 6 din Lege.

Potrivit prevederilor art. 107 din Codul penal, (1) Amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei. (2) Amnistia nu are efecte asupra măsurilor de siguranţă şi asupra drepturilor persoanei vătămate. (3) Amnistia nu se aplică în cazul săvîrşirii de infracţiuni prevăzute la art. 166^1 alin. (2)–(4), precum şi persoanelor care au săvîrşit asupra minorilor infracţiuni prevăzute la art. 171-175^1, 201, 206, 208, 208^1 şi 208^2.

Subsecvent, în baza art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei şi cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 din Codul penal.

Astfel, avînd în vedere prevedere legale suscitate, instanța de judecată ajunge la concluzia că față de inculpat sunt aplicabile prevederile art. 2 din Lege, acesta urmează a fi liberat de la executarea pedepsei stabilite în legătură cu intervenirea actului de amnistie.

11. Conform art. 385 alin. (1) pct. 10) - 11) Cod de procedură penală instanţa de judecată soluţionează dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; precum şi dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acţiunea civilă.

Potrivit art. 221 alin. (5) cod de procedură penală persoana care nu a înaintat acțiunea civilă în cadrul procesului penal, precum şi persoana a cărei acţiune civilă a rămas nesoluționată, au dreptul de a înainta o asemenea acțiune în ordinea procedurii civile[...].

Astfel, partea vătămată ***** în şedinţa de judecată, fiind citată, nu s-a prezentat.

La caz, este de menţionat că în cadrul cauzei penale nr. 2024040282, *****, prin ordonanța OUP din 19.03.2024 /f.d.11/ a fost recunoscută în calitate de parte civilă, fiind în acest sens cauzat un prejudiciu în sumă de 12 000 lei.

În ordinea prevăzută au fost solicitate opiniile participanţilor la proces.

Procurorul a susținut prejudiciu invocat de partea civilă, ***** ca fiind întemeiat și legal.

Inculpatul ***** a recunoscut integral prejudiciul indicat la faza de urmărire penală de către partea civilă *****, pe care nu l-a restituit dar intenționează să o facă.

Avocatul Tatiana Boldesco, a susținut poziția inculpatului *****.

Astfel, luînd în consideraţie prevederile legale menţionate mai sus, analizînd materialele cauzei penale şi circumstanţele de fapt constatate, instanţa de judecată consideră că pretinderea părții vătămate ***** *(care în cadrul urmăririi penale a fost recunoscută în calitate de parte civilă)* cu privire la recuperarea pagubei materiale urmează a fi admisă, dat fiind faptul constatării cu certitudine a vinovăţiei inculpatului ***** în cauzarea prejudiciului.

12. La caz, cheltuieli judiciare sau bunuri sechestrate nu au fost expuse.

13. În baza art. 340, 364[1], 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă :

Se recunoaște vinovat ***** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi se stabilește pedeapsa numitului sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În temeiul art. 389 alin. (4) pct 2) Cod de procedură penală și art. 2 din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, se liberează ***** de la executarea pedepsei sub formă de 160 ore muncă neremunerată în folosul comunității stabilite pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal.

Se încasează cu titlu de prejudiciu material de la ***** în beneficiul părții civile ***** suma de 12 000 (douăsprezece mii) lei.

Sentinţa poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Președintele ședinţei,
judecător /semnătura/ Igor Mozgovoi